

særdeles uheldigt i en midlertidig Lov, som kun tilfugter i 4 Aar at fortsætte den faktisk bestaaende Tilstand, som foruden at have bestaaet faktisk i flere hundrede Aar har været af Alle anset for at være den retlig gjældende Tilstand lige til Høiesteretsdommen fra 1880. Jeg vilde anse det for særlig uheldigt, naar der kun var Tale om at give en saadan rent midlertidig Lov, da at vedtage en Endring, som kunde have til Følge at Afgjørelsen, den endelige Afgjørelse præjudiceres af det Spørgsmaal, som det netop er Opgaven ved denne midlertidige Lov at holde fuldstændigt aabent, indtil vi — og det betragter jeg som Hovedopgaven — ville søge at opnaa Overenskomst med Rigsdagen om en almindelig Fiskerilov. Jeg har fremhævet under Forhandlingerne om denne Sag, og jeg skal gjentage det her, at jeg agter, saasnart de fornødne Forarbejder hertil ere tilendebragte, at gjøre et Forsøg paa at opnaa Overenskomst med Rigsdagen om en almindelig Fiskerilov, og det er en Selvfølge, at hvis det ikke lykkes mig, hvad jeg haaber, at opnaa en saadan Overenskomst om Fiskeriloven i det Hele, maa der inden Udløbet af disse fire Aar være søgt at opnaa en Overenskomst om det Spørgsmaal, som udgjør en Del af Fiskeriloven, nemlig Spørgsmaalet om Maffsevidden. Jeg maa altsaa hævde denne Lovs rent midlertidige Karakter. Jeg maa modsætte mig enhver Bestemmelse, som kunde komme til at kompromitere denne midlertidige Karakter, som kunde føre til Bestemmelser, der præjudicere den endelige Afgjørelse af dette Spørgsmaal, jeg har nævnt, og derfor haaber jeg, at det høie Thing vil fastholde sin Afgjørelse fra 2den Behandling og vedtage Lovforslaget uforandret i den Stikfæls, som det fik der, og som det havde, da det kom til dette Thing fra Folkethinget. Jeg skal tilføie, hvad der iøvrigt vil være det høie Thing bekendt, at jeg under Forhandlingerne i det andet Thing om Finantslovsforslaget yttrede, at jeg for mit Vedkommende holdt mig overbeviist om, at det høie Thing vilde fastholde den Afgjørelse, det havde truffet ved 2den Behandling, og at Folkethingets Finantsudvalg i Henhold til denne Erklæring af mig, der naturligvis ikke indeholdt noget som helst Bindende ligeoverfor det høie Thing, men kun udtalte min Overbevisning og min Opfattelse af Stillingen heroppe efter at Sagen var vedtagen ved 2den Behandling — at Folkethingets Finantsudvalg derefter tog tilbage et Endringsforslag, som var stillet af det til Finantslovsforslaget, og som stod i Forbindelse, skjøndt i en fjernere Forbindelse, med dette Spørgsmaal her, nemlig Forslaget om at nægte Bevillingen af de

Midler, der vare fordrede til Raanonbaaden Hauch, som var bestemt til at føre Tilshnet med Fiskeriet indenfor Søterritoriet. Jeg veed nu ikke, om jeg maa henstille til de meget ærede Forslagsstillere, om de ikke maatte finde Anledning til at tage deres Endringsforslag tilbage.

Carstensen: De Grunde, som den høitærede Indenrigsminister anførte for, at han ikke kunde gaa ind paa Endringsforslaget, staar, efter min Opfattelse, ikke ret i Harmoni med, at Indenrigsministeren under 10de November 1884 har udstedt et Cirku-lære, der gaar i ganske modsat Retning. Dette er imidlertid nu kun et Bispørgsmaal; Hovedspørgsmaalet har efterhaanden faaet en ganske anden Karakter; Hovedspørgsmaalet er dette, at den høitærede Minister for at opnaa — hvad der just nu blev nævnt — en bestemt Indrømmelse, paa sin Side andet Steds har givet et Tilfagn, hvorved han har gjort Regning paa Landsthingets Tilslutning. Den høitærede Indenrigsminister er i dette Tilfælde gaaet ud fra den folkeretlige Regel, at Flaget dækker Ladningen. Under Forhold som disse opfordrer jeg Thinget til at bøie sig for denne gamle Regel, og paa egne og Medforslagsstilleres Begne tager jeg Endringsforslaget tilbage.

Formanden: Endringsforslaget er saaledes taget tilbage. Jeg maa efter Forretningsordenen spørge, om Noget optager det (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er Forslaget bortfaldet.

Der foreligger altsaa nu kun Lovforslagets Text til Forhandling.

Matzen: Jeg ønsker blot i Tilslutning til, hvad den høitærede Minister nu udtalte, at fremhæve dette Forslags rent midlertidige Karakter, og tilføie, at Forholdet er det, at den gjældende Ret nu er den, som er slaaet fast ved Høiesteretsdommen af 1880. Vi ere gaaede ind paa en midlertidig Undtagelse fra den gjældende Ret indenfor et vist Tidrum; vi have sat dette Undtagelsestidsrum saa langt, at de Motiver, som ere paatalbte for Undtagelsen, fuldt ud maa være fyldestgjorte, og der altsaa ikke vil være nogen som helst Grund, saa vidt jeg kan skønne i Dieblisset, til at gaa ind paa en Forlængelse deraf. Det er dette, som jeg ønsker at udtale, inden Lovforslaget vedtages.